

## Å l a n d s l a n d s k a p s n ä m n d s

framställning till Ålands landsting med förslag

N:o 2/1945.

till landskapslag angående ändring av landskapsla-

gen om kommunalförvaltning i Mariehamn, utfärdad

den 15 december 1931.

Sedan Ålands landsting genom beslut av den 29 november 1943 antagit landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn förordnade Republikens President på grund av utlåtande av Högsta domstolen, att sagda landskapslag skulle förfalla, emedan Landstingets beslut innebar överskridande av Landstingets befogenhet. I Högsta domstolens utlåtande utsades bl.a., att i landskapslagen icke intagits från rikets motsvarande lagrum bestämmelser, uti vilka stadgas, att om till kommunalt förtroendeuppdrag vald person mister sin valbarhet, så upphör hans uppdrag, samt att sådan person, som valts till kommunal förtroendepost och står under åtal för högförräderi- eller landsförräderibrott, delaktighet i sådant eller förberedelse eller försök därtill, eller om vederbörande allmän åklagare beträffande sådant brott, för vilket personen ifråga kommer att åtalas, till rätten ingivit åtalskriften, skall under tiden för rättegången avhållas från skötandet av sin befattning. Genom att utelämnas dessa stadganden ansågs Landstinget hava överskridit sin lagstiftningsbefogenhet.

De ändringar åter, vilka beträffande kommunalbeskattning ingingo  
i den av Landstinget godkända landskapslagens 87 §, så avveko de vis-

serligen från motsvarande bestämmelser i rikets kommunallag för städerna, men dessa skiljaktigheter ansågos vara förorsakade av lokala förhållanden. Då ifrågavarande ändringar i landskapslagen hörde till det nämnda området, beträffande vilket Landstinget har lagstiftningsrätt, gävo de icke skäl till anmärkningar.

Uti förenämnda av Landstinget godkända landskapslag hade från rikets kommunallag för städerna intagits stadganden angående icke valbarhet, d.v.s. den s.k. kommunistparagrafen, varav förenämnda av Högsta domstolen påtalade utelämnade stadgande om avhållande av till kommunalt uppdrag vald person från handhavandet av uppdraget, då personen ifråga står under åtal för brott, som nämnes i sagda paragraf, utgör en del. Den senaste tidens händelser hava åstadkommit så pass stora förändringar i politiskt hänseende, att det i riket blivit nödvändigt, att från kommunallagarna helt avlägsna de s.k. kommunistparagraferna. Detta har även skett beträffande kommunalförvaltning i stad genom rikets lag angående ändring av kommunallagen för städerna, given den 1 december 1944. Detta nödvändiggör även en ändring av § 11 i landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn. Landskapsnämnden har uppgjort ett förslag till ändrad lydelse av sagda § 11, och har denna utformats i noggrann överensstämmelse med motsvarande § i rikets kommunallag för städerna med anpassning av lokala förhållanden. Sista momentet av § 11 i rikets den 1 december stiftade lag har likväl icke medtagits i förslaget till ändrad lydelse av § 11 i landskapslagen, då i detta moment omnämnda fall icke äro aktuella för Ålands vidkommande, särskilt



som nya kommunala val redan försiggått och de nyvalda fullmäktige även vidtagit med sin verksamhet.

I detta sammanhang tillåter sig landskapsnämnden av orsaker, som framhållits i det förslag landskapsnämnden inlämnat till Landstinget om ändring av landskapslagen om kommunalförvaltning den 6 oktober 1943, vilket förslag Landstinget sedermera godkände men varom Republikens President förordnade att densamma skulle förfalla, att föreslå en ändring av § 87 i kommunallagen för Mariehamn om beviljande av särskilda skattelättnader. Såsom ovan framhållits ansåg Högsta domstolen, att skäl till anmärkningar icke förefanns beträffande de ändringar i § 87 Landstinget godkänt.

Landskapsnämnden får härmed vördsamt, med hänvisning till ovanstående, förelägga Landstinget till antagande nedanstående förslag till landskapslag:

#### "L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn, utfärdad den 15 december 1931.

I enlighet med Ålands landstings beslut skola §§ 11 och 87 i landskapslagen den 15 december 1931 om kommunalförvaltning i Mariehamn erhålla följande ändrade lydelser:

#### § 11.

Valbar till fullmäktig och övriga kommunala förtroendeuppdrag, för såvitt angående dem icke är särskilt stadgat, är envar i kommunen bosatt person, som är berättigad att deltaga i val av fullmäktige.

Till revisor kan dock utses även i annan kommun bosatt medborgare i republiken Finland, såframt han därtill samtycker.

Till fullmäktig må dock ej väljas landshövdingen, lantrådet, länsrådet, landskamreraren, landskapssekreteraren, landskapskamreraren, ordförande och ledamot i magistraten, tjänstemän och betjänt vid magistraten och polisinrättningen eller allmän åklagare, ej heller ordförande i eller ledamot av drätselkammaren, vid stadens drätsel anställd eller annan densamma underlydande befattningshavare, som är för sin syssla redo skyldig.

#### § 87.

Från skattskyldig persons inkomst skall, i enlighet med vad stadsfullmäktige för den taxering, som varje år skall förrättas, besluta, avdragas minst tretusen och högst sextusen mark för varje barn eller adoptivbarn, som han på grund av sin försörjningsplikt under skatteåret försörjt och som före ingången av skatteåret icke fyllt sexton år. Då hustru skilt beskattats, må avdraget göras endast från den makens inkomst, vilken ensam eller huvudsakligen försörjt barnet. För barn, som självt har inkomst, må avdrag göras blott, såframt sagda inkomst understigit det av stadsfullmäktige fastställda beloppet.

Överstiger skattskyldig persons och hans makas sammanlagda inkomst efter i §§ 84, 85 och 86, §§ 84 och 85 sådana de ändrade lyda i landskapslagen den 31 december 1940 samt § 86, sådan denna lyder i landskapslagen den 30 juni 1941, nämnda avdrag, jämte i föregående moment stadgat barnavdrag, icke trettiotusen mark, må därifrån göras ytterligare



gare följande grundavdrag:

Då inkomsten icke överstiger tolv tusen mark, minst fem tusen och högst åttatusen mark, i enlighet med vad stadsfullmäktige för den varje år skeende taxeringen besluta, samt då inkomsten överstiger 12.000, men icke 14.000 mark,  $\frac{9}{10}$  av det fastställda avdraget.

|   |         |   |   |        |   |                |   |   |   |   |
|---|---------|---|---|--------|---|----------------|---|---|---|---|
| " | 14.000, | " | " | 16.000 | " | $\frac{8}{10}$ | " | " | " | " |
| " | 16.000, | " | " | 18.000 | " | $\frac{7}{10}$ | " | " | " | " |
| " | 18.000, | " | " | 20.000 | " | $\frac{6}{10}$ | " | " | " | " |
| " | 20.000, | " | " | 22.000 | " | $\frac{5}{10}$ | " | " | " | " |
| " | 22.000, | " | " | 24.000 | " | $\frac{4}{10}$ | " | " | " | " |
| " | 24.000, | " | " | 26.000 | " | $\frac{3}{10}$ | " | " | " | " |
| " | 26.000, | " | " | 28.000 | " | $\frac{2}{10}$ | " | " | " | " |
| " | 28.000, | " | " | 30.000 | " | $\frac{1}{10}$ | " | " | " | " |

Då äkta makar skola skilt beskattas, skall grundavdraget fastställas på grund av deras sammanlagda inkomst och avdraget göras från den makes inkomst, som haft den större inkomsten.

Har skattskyldig persons skattebetalningsförmåga genom underhåll av nära anförvanter eller till följd av egen eller närstående persons sjukdom, olycksfall eller annan sådan orsak väsentligen nedsatts, kan från inkomsten, därest denna efter förenämnda avdrag icke överstiger trettiotusen mark, avdragas högst tiotusen mark. Från avliden persons inkomst kan efter prövning avdrag göras eller fullständig befrielse från skatt beviljas, därest han efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka varit beroende av honom för sin försörjning."

Mariehamn den 20 januari 1945.

På landskapsnämndens vägnar:

Fischebranden

Sh. *Stom. bane.*